

UCHWAŁA

Dnia 14 grudnia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Adam Tomczyński

Protokolant starszy sekretarz sądowy Renata Szczegot

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 14 grudnia 2020 r.

przy udziale prokuratora C. S.

wniosku Naczelnika Wydziału Spraw Wewnętrznych Prokuratury Krajowej Adama Gierka z dnia 10 listopada 2020 r., sygn. akt PK XIV Ds (...)

w przedmiocie podjęcia uchwały zezwalającej na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej J. K. – prokuratora Prokuratury Rejonowej w T., za to że:

w okresie od 22 lutego 2014 r. do 26 maja 2018 r. w G. wykonując obowiązki prokuratora Prokuratury Rejonowej w G. działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru nie dopełnił obowiązków służbowych działając na szkodę interesu publicznego i prywatnego ustalonych osób, przy czym:

1) w dniu 22 lutego 2014 r., będąc powiadomiony przez Komendę Powiatową Policji (dalej: KPP) w G., w ramach sprawy o sygn. RSD (...), o ujawnieniu zwłok A. S., pomimo istnienia w tym czasie okoliczności wskazujących na podejrzenie, iż zaistniał gwałtowny zgon oraz mogło dojść do przestępnego spowodowania śmierci, nie dopełnił ciążącego na nim obowiązku określonego w przepisach art. 209 § 2 i 3 kpk w zw. z art. 297 § 1 pkt 1 kpk, w ten sposób, iż nie udał się na miejsce ujawnienia zwłok i nie przeprowadził oględzin zwłok przy udziale biegłego z zakresu medycyny sądowej w miejscu ich znalezienia, a także nie zarządził przeprowadzenia przez Policję niepowtarzalnych czynności zmierzających do ujawnienia i zabezpieczenia śladów na miejscu zdarzenia, jak również nie zarządził zabezpieczenia zwłok i dokonania ich otwarcia celem ustalenia przyczyny śmierci oraz tego czy został popełniony czyn zabroniony i czy stanowił on przestępstwo, pomimo zaistnienia przesłanek uzasadniających niezbędność dokonania tych

czynności i w ten sposób uniemożliwił dokonanie kategoriycznych ustaleń czy śmierć A. S. nastąpiła w wyniku przestępstwa, działając w ten sposób na szkodę interesu publicznego i prywatnego A. S.,

2) w dniu 13 sierpnia 2014 r., będąc powiadomiony przez KPP w G., w ramach sprawy o sygn. RSD (....) o ujawnieniu zwłok A. B. pomimo istnienia w tym czasie okoliczności wskazujących na to, iż miał miejsce gwałtowny zgon oraz mogło dojść do przestępnego spowodowania śmierci, nie dopełnił ciążącego na nim obowiązku określonego w przepisach art. 209 § 2 i 3 kpk w zw. z art. 297 § 1 pkt 1 kpk, w ten sposób, iż nie udał się na miejsce ujawnienia zwłok i nie przeprowadził oględzin zwłok przy udziale biegłego z zakresu medycyny sądowej w miejscu ich znalezienia, a także nie zarządził przeprowadzenia przez Policję niepowtarzalnych czynności zmierzających do ujawnienia i zabezpieczenia śladów na miejscu zdarzenia, jak również nie zarządził zabezpieczenia zwłok i dokonania ich otwarcia celem ustalenia przyczyny śmierci oraz tego czy został popełniony czyn zabroniony i czy stanowił on przestępstwo, pomimo zaistnienia przesłanek uzasadniających niezbędność dokonania tych czynności i w ten sposób uniemożliwił dokonanie kategoriycznych ustaleń czy śmierć A. B. nastąpiła w wyniku przestępstwa, działając w ten sposób na szkodę interesu publicznego i prywatnego A. B.,

3) w dniu 7 września 2014 r., będąc powiadomiony przez KPP w G., w ramach sprawy o sygn. RSD (...), o ujawnieniu zwłok M. G., pomimo istnienia w tym czasie okoliczności wskazujących na to, iż miał miejsce gwałtowny zgon oraz mogło dojść do przestępnego spowodowania śmierci, nie dopełnił ciążącego na nim obowiązku określonego w przepisach art. 209 § 2 i 3 kpk w zw. z art. 297 § 1 pkt 1 kpk, w ten sposób, iż nie udał się na miejsce ujawnienia zwłok i nie przeprowadził oględzin zwłok przy udziale biegłego z zakresu medycyny sądowej w miejscu ich znalezienia, a także nie zarządził przeprowadzenia przez Policję niepowtarzalnych czynności zmierzających do ujawnienia i zabezpieczenia śladów na miejscu zdarzenia, jak również nie zarządził zabezpieczenia zwłok i dokonania ich otwarcia celem ustalenia przyczyny śmierci oraz tego czy został popełniony czyn zabroniony i czy stanowił on przestępstwo, pomimo zaistnienia przesłanek uzasadniających niezbędność dokonania tych czynności i w ten sposób uniemożliwił dokonanie

kategorycznych ustaleń czy śmierć M. G. nastąpiła w wyniku przestępstwa, działając w ten sposób na szkodę interesu publicznego i prywatnego M. G.,

4) w dniu 19 października 2014 r., będąc powiadomiony przez KPP w G., w ramach sprawy o sygn. RSD (...), o ujawnieniu zwłok T. P., pomimo istnienia w tym czasie okoliczności wskazujących na to, iż miał miejsce gwałtowny zgon oraz mogło dojść do przestępnego spowodowania śmierci, nie dopełnił ciążącego na nim obowiązku określonego w przepisach art. 209 § 2 i 3 kpk w zw. z art. 297 § 1 pkt 1 kpk, w ten sposób, iż nie udał się na miejsce ujawnienia zwłok i nie przeprowadził oględzin zwłok przy udziale biegłego z zakresu medycyny sądowej w miejscu ich znalezienia, a także nie zarządził przeprowadzenia przez Policję niepowtarzalnych czynności zmierzających do ujawnienia i zabezpieczenia śladów na miejscu zdarzenia, jak również nie zarządził zabezpieczenia zwłok i dokonania ich otwarcia celem ustalenia przyczyny śmierci oraz tego czy został popełniony czyn zabroniony i czy stanowił on przestępstwo, pomimo zaistnienia przesłanek uzasadniających niezbędność dokonania tych czynności i w ten sposób uniemożliwił dokonanie kategorycznych ustaleń czy śmierć T. P. nastąpiła w wyniku przestępstwa, działając w ten sposób na szkodę interesu publicznego i prywatnego T. P.,

5) w dniu 26 lutego 2015 r., będąc powiadomiony przez KPP w G., w ramach sprawy o sygn. RSD (...), o ujawnieniu zwłok J. Z., pomimo istnienia w tym czasie okoliczności wskazujących na to, iż miał miejsce gwałtowny zgon oraz mogło dojść do przestępnego spowodowania śmierci, nie dopełnił ciążącego na nim obowiązku określonego w przepisach art. 209 § 2 i 3 kpk w zw. z art. 297 § 1 pkt 1 kpk, w ten sposób, iż nie udał się na miejsce ujawnienia zwłok i nie przeprowadził oględzin zwłok przy udziale biegłego z zakresu medycyny sądowej w miejscu ich znalezienia, a także nie zarządził przeprowadzenia przez Policję niepowtarzalnych czynności zmierzających do ujawnienia i zabezpieczenia śladów na miejscu zdarzenia, jak również nie zarządził zabezpieczenia zwłok i dokonania ich otwarcia celem ustalenia przyczyny śmierci oraz tego czy został popełniony czyn zabroniony i czy stanowił on przestępstwo, pomimo zaistnienia przesłanek uzasadniających niezbędność dokonania tych czynności i w ten sposób uniemożliwił dokonanie kategorycznych ustaleń czy śmierć J. Z. nastąpiła w wyniku przestępstwa, działając w ten sposób na szkodę interesu publicznego i prywatnego J. Z.,

6) w dniu 1 kwietnia 2015 r., będąc powiadomiony przez KPP w G., w ramach sprawy o sygn. RSD (...), o ujawnieniu zwłok A. K., pomimo istnienia w tym czasie okoliczności wskazujących na to, iż miał miejsce gwałtowny zgon oraz mogło dojść do przestępnego spowodowania śmierci, nie dopełnił ciążącego na nim obowiązku określonego w przepisach art. 209 § 2 i 3 kpk w zw. z art. 297 § 1 pkt 1 kpk, w ten sposób, iż nie udał się na miejsce ujawnienia zwłok i nie przeprowadził oględzin zwłok przy udziale biegłego z zakresu medycyny sądowej w miejscu ich znalezienia, a także nie zarządził przeprowadzenia przez Policję niepowtarzalnych czynności zmierzających do ujawnienia i zabezpieczenia śladów na miejscu zdarzenia, jak również nie zarządził zabezpieczenia zwłok i dokonania ich otwarcia celem ustalenia przyczyny śmierci oraz tego czy został popełniony czyn zabroniony i czy stanowił on przestępstwo, pomimo zaistnienia przesłanek uzasadniających niezbędność dokonania tych czynności i w ten sposób uniemożliwił dokonanie kategoriycznych ustaleń czy śmierć A. K. nastąpiła w wyniku przestępstwa, działając w ten sposób na szkodę interesu publicznego i prywatnego A. K.,

7) w dniu 16 kwietnia 2016 r., będąc powiadomiony przez KPP w G., w ramach sprawy o sygn. RSD (...), o ujawnieniu zwłok K. D., pomimo istnienia w tym czasie okoliczności wskazujących na to, iż miał miejsce gwałtowny zgon oraz mogło dojść do przestępnego spowodowania śmierci, nie dopełnił ciążącego na nim obowiązku określonego w przepisach art. 209 § 2 i 3 kpk w zw. z art. 297 § 1 pkt 1 kpk, w ten sposób, iż nie udał się na miejsce ujawnienia zwłok i nie przeprowadził oględzin zwłok przy udziale biegłego z zakresu medycyny sądowej w miejscu ich znalezienia, a także nie zarządził przeprowadzenia przez Policję niepowtarzalnych czynności zmierzających do ujawnienia i zabezpieczenia śladów na miejscu zdarzenia, jak również nie zarządził zabezpieczenia zwłok i dokonania ich otwarcia celem ustalenia przyczyny śmierci oraz tego czy został popełniony czyn zabroniony i czy stanowił on przestępstwo, pomimo zaistnienia przesłanek uzasadniających niezbędność dokonania tych czynności i w ten sposób uniemożliwił dokonanie kategoriycznych ustaleń czy śmierć K. D. nastąpiła w wyniku przestępstwa, działając w ten sposób na szkodę interesu publicznego i prywatnego K. D.,

8) w dniu 15 lipca 2016 r., będąc powiadomiony przez KPP w G., w ramach sprawy o sygn. RCS (...), o ujawnieniu zwłok J. B., pomimo istnienia w tym czasie

okoliczności wskazujących na to, iż miał miejsce gwałtowny zgon oraz mogło dojść do przestępnego spowodowania śmierci, nie dopełnił ciążącego na nim obowiązku określonego w przepisach art. 209 § 2 i 3 kpk w zw.z art. 297 § 1 pkt 1 kpk, w ten sposób, iż nie udał się na miejsce ujawnienia zwłok i nie przeprowadził oględzin zwłok przy udziale biegłego z zakresu medycyny sądowej w miejscu ich znalezienia, a także nie zarządził przeprowadzenia przez Policję niepowtarzalnych czynności zmierzających do ujawnienia i zabezpieczenia śladów na miejscu zdarzenia, jak również nie zarządził zabezpieczenia zwłok i dokonania ich otwarcia celem ustalenia przyczyny śmierci oraz tego czy został popełniony czyn zabroniony i czy stanowił on przestępstwo, pomimo zaistnienia przesłanek uzasadniających niezbędność dokonania tych czynności i w ten sposób uniemożliwił dokonanie kategoriycznych ustaleń czy śmierć J. B. nastąpiła w wyniku przestępstwa, działając w ten sposób na szkodę interesu publicznego i prywatnego J. B.

9) w dniu 17 października 2016 r., będąc powiadomiony przez KPP w G., w ramach sprawy o sygn. RCS (...) o ujawnieniu zwłok M. C., pomimo istnienia w tym czasie okoliczności wskazujących na to, iż miał miejsce gwałtowny zgon oraz mogło dojść do przestępnego spowodowania śmierci, nie dopełnił ciążącego na nim obowiązku określonego w przepisach art. 209 § 2 i 3 kpk w zw. z art. 297 § 1 pkt 1 kpk, w ten sposób, iż nie udał się na miejsce ujawnienia zwłok i nie przeprowadził oględzin zwłok przy udziale biegłego z zakresu medycyny sądowej w miejscu ich znalezienia, a także nie zarządził przeprowadzenia przez Policję niepowtarzalnych czynności zmierzających do ujawnienia i zabezpieczenia śladów na miejscu zdarzenia, jak również nie zarządził zabezpieczenia zwłok i dokonania ich otwarcia celem ustalenia przyczyny śmierci oraz tego czy został popełniony czyn zabroniony i czy stanowił on przestępstwo, pomimo zaistnienia przesłanek uzasadniających niezbędność dokonania tych czynności i w ten sposób uniemożliwił dokonanie kategoriycznych ustaleń czy śmierć M. C. nastąpiła w wyniku przestępstwa, działając w ten sposób na szkodę interesu publicznego i prywatnego M. C.,

10) w dniu 23 lutego 2017 r., będąc powiadomiony przez KPP w G., w ramach sprawy o sygn. RCS (...), o ujawnieniu zwłok Z. B., pomimo istnienia w tym czasie okoliczności wskazujących na to, iż miał miejsce gwałtowny zgon oraz mogło dojść do przestępnego spowodowania śmierci, nie dopełnił ciążącego na nim obowiązku

określonego w przepisach art. 209 § 2 i 3 kpk w zw. z art. 297 § 1 pkt 1 kpk, w ten sposób, iż nie udał się na miejsce ujawnienia zwłok i nie przeprowadził oględzin zwłok przy udziale biegłego z zakresu medycyny sądowej w miejscu ich znalezienia, a także nie zarządził przeprowadzenia przez Policję niepowtarzalnych czynności zmierzających do ujawnienia i zabezpieczenia śladów na miejscu zdarzenia, jak również nie zarządził zabezpieczenia zwłok i dokonania ich otwarcia celem ustalenia przyczyny śmierci oraz tego czy został popełniony czyn zabroniony i czy stanowił on przestępstwo, pomimo zaistnienia przesłanek uzasadniających niezbędność dokonania tych czynności i w ten sposób uniemożliwił dokonanie kategoriycznych ustaleń czy śmierć Z. B. nastąpiła w wyniku przestępstwa, działając w ten sposób na szkodę interesu publicznego i prywatnego Z. B.

11) w dniu 27 kwietnia 2017 r., będąc powiadomiony przez KPP w G., w ramach sprawy o sygn. RCS (...), o ujawnieniu zwłok M. C., pomimo istnienia w tym czasie okoliczności wskazujących na to, iż miał miejsce gwałtowny zgon oraz mogło dojść do przestępnego spowodowania śmierci, nie dopełnił ciążącego na nim obowiązku określonego w przepisach art. 209 § 2 i 3 kpk w zw. z art. 297 § 1 pkt 1 kpk, w ten sposób, iż nie udał się na miejsce ujawnienia zwłok i nie przeprowadził oględzin zwłok przy udziale biegłego z zakresu medycyny sądowej w miejscu ich znalezienia, a także nie zarządził przeprowadzenia przez Policję niepowtarzalnych czynności zmierzających do ujawnienia i zabezpieczenia śladów na miejscu zdarzenia, jak również nie zarządził zabezpieczenia zwłok i dokonania ich otwarcia celem ustalenia przyczyny śmierci oraz tego czy został popełniony czyn zabroniony i czy stanowił on przestępstwo, pomimo zaistnienia przesłanek uzasadniających niezbędność dokonania tych czynności i w ten sposób uniemożliwił dokonanie kategoriycznych ustaleń czy śmierć M. C. nastąpiła w wyniku przestępstwa, działając w ten sposób na szkodę interesu publicznego i prywatnego M. C.

12) w dniu 10 sierpnia 2017 r., będąc powiadomiony przez KPP w G., w ramach sprawy o sygn. RSD (...), o ujawnieniu zwłok H. P., pomimo istnienia w tym czasie okoliczności wskazujących na to, iż miał miejsce gwałtowny zgon oraz mogło dojść do przestępnego spowodowania śmierci, nie dopełnił ciążącego na nim obowiązku określonego w przepisach art. 209 § 2 i 3 kpk w zw. z art. 297 § 1 pkt 1 kpk, w ten sposób, iż nie udał się na miejsce ujawnienia zwłok i nie przeprowadził oględzin

zwłok przy udziale biegłego z zakresu medycyny sądowej w miejscu ich znalezienia, a także nie zarządził przeprowadzenia przez Policję niepowtarzalnych czynności zmierzających do ujawnienia i zabezpieczenia śladów na miejscu zdarzenia, jak również nie zarządził zabezpieczenia zwłok i dokonania ich otwarcia celem ustalenia przyczyny śmierci oraz tego czy został popełniony czyn zabroniony i czy stanowił on przestępstwo, pomimo zaistnienia przesłanek uzasadniających niezbędność dokonania tych czynności i w ten sposób uniemożliwił dokonanie kategoriycznych ustaleń czy śmierć H. P. nastąpiła w wyniku przestępstwa, działając w ten sposób na szkodę interesu publicznego i prywatnego H. P.

13) w dniu 10 kwietnia 2018 r., będąc powiadomiony przez KPP w G., w ramach sprawy o sygn. L.dz D (...), o ujawnieniu zwłok L. D., pomimo istnienia w tym czasie okoliczności wskazujących na to, iż miał miejsce gwałtowny zgon oraz mogło dojść do przestępnego spowodowania śmierci, nie dopełnił ciążącego na nim obowiązku określonego w przepisach art. 209 § 2 i 3 kpk w zw. z art. 297 § 1 pkt 1 kpk, w ten sposób, iż nie udał się na miejsce ujawnienia zwłok i nie przeprowadził oględzin zwłok przy udziale biegłego z zakresu medycyny sądowej w miejscu ich znalezienia, a także nie zarządził przeprowadzenia przez Policję niepowtarzalnych czynności zmierzających do ujawnienia i zabezpieczenia śladów na miejscu zdarzenia, jak również nie zarządził zabezpieczenia zwłok i dokonania ich otwarcia celem ustalenia przyczyny śmierci oraz tego czy został popełniony czyn zabroniony i czy stanowił on przestępstwo, pomimo zaistnienia przesłanek uzasadniających niezbędność dokonania tych czynności i w ten sposób uniemożliwił dokonanie kategoriycznych ustaleń czy śmierć L. D. nastąpiła w wyniku przestępstwa, działając w ten sposób na szkodę interesu publicznego i prywatnego L. D.,

14) w dniu 26 maja 2018 r., będąc powiadomiony przez KPP w G., w ramach sprawy o sygn. RCS (...), o ujawnieniu zwłok A. J. to, iż miał miejsce gwałtowny zgon oraz mogło dojść do przestępnego spowodowania śmierci, nie dopełnił ciążącego na nim obowiązku określonego w przepisach art. 209 § 2 i 3 kpk w zw. z art. 297 § 1 pkt 1 kpk, w ten sposób, iż nie udał się na miejsce ujawnienia zwłok i nie przeprowadził oględzin zwłok przy udziale biegłego z zakresu medycyny sądowej w miejscu ich znalezienia, a także nie zarządził przeprowadzenia przez Policję niepowtarzalnych czynności zmierzających do ujawnienia i zabezpieczenia

śladów na miejscu zdarzenia, jak również nie zarządził zabezpieczenia zwłok i dokonania ich otwarcia celem ustalenia przyczyny śmierci oraz tego czy został popełniony czyn zabroniony i czy stanowił on przestępstwo, pomimo zaistnienia przesłanek uzasadniających niezbędność dokonania tych czynności i w ten sposób uniemożliwił dokonanie categorycznych ustaleń czy śmierć A. J. nastąpiła w wyniku przestępstwa, działając w ten sposób na szkodę interesu publicznego i prywatnego A. J.,

tj. o czyn z art. 231 § 1 kk w związku z art. 12 § 1 kk.

na podstawie art. 135 § 5 ustawy z 28 stycznia 2016 r. Prawo o prokuraturze (Dz.U. tj. z 2019, poz. 740 z późn. zm.)

uchwalił

1. wniosek oddalić,
2. kosztami postępowania obciążyć Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

W dniu 10 listopada 2020 r. A. G. – naczelnik Wydziału Spraw Wewnętrznych Prokuratury Krajowej skierował do Sądu Najwyższego Izby Dyscyplinarnej wniosek w sprawie o sygn. PK XIV Ds (...) o zezwolenie na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej prokuratora Prokuratury Rejonowej w T. – J. K., za przestępstwa polegające na tym, że:

w okresie od 22 lutego 2014 r. do 26 maja 2018 r. w G., wykonując obowiązki prokuratora Prokuratury Rejonowej w G., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru nie dopełnił obowiązków służbowych działając na szkodę interesu publicznego i prywatnego ustalonych osób, przy czym:

1. w dniu 22 lutego 2014 r., będąc powiadomiony przez Komendę Powiatową Policji (dalej: KPP) w G., w ramach sprawy o sygn. RSD (...), o ujawnieniu zwłok A. S., pomimo istnienia w tym czasie okoliczności wskazujących na podejrzenie, iż zaistniał gwałtowny zgon oraz mogło dojść do przestępnego spowodowania śmierci, nie dopełnił ciążącego na nim obowiązku określonego w przepisach art. 209 § 2 i 3 kpk w zw. z art. 297 § 1 pkt 1 kpk,

w ten sposób, iż nie udał się na miejsce ujawnienia zwłok i nie przeprowadził oględzin zwłok przy udziale biegłego z zakresu medycyny sądowej w miejscu ich znalezienia, a także nie zarządził przeprowadzenia przez Policję niepowtarzalnych czynności zmierzających do ujawnienia i zabezpieczenia śladów na miejscu zdarzenia, jak również nie zarządził zabezpieczenia zwłok i dokonania ich otwarcia celem ustalenia przyczyny śmierci oraz tego czy został popełniony czyn zabroniony i czy stanowił on przestępstwo, pomimo zaistnienia przesłanek uzasadniających niezbędną konieczność dokonania tych czynności i w ten sposób uniemożliwił dokonanie kategoriycznych ustaleń czy śmierć A. S. nastąpiła w wyniku przestępstwa, działając w ten sposób na szkodę interesu publicznego i prywatnego A. S.,

2. w dniu 13 sierpnia 2014 r., będąc powiadomiony przez KPP w G., w ramach sprawy o sygn. RSD (...), o ujawnieniu zwłok A. B., pomimo istnienia w tym czasie okoliczności wskazujących na to, iż miał miejsce gwałtowny zgon oraz mogło dojść do przestępnego spowodowania śmierci, nie dopełnił ciążącego na nim obowiązku określonego w przepisach art. 209 § 2 i 3 kpk w zw. z art. 297 § 1 pkt 1 kpk, w ten sposób, iż nie udał się na miejsce ujawnienia zwłok i nie przeprowadził oględzin zwłok przy udziale biegłego z zakresu medycyny sądowej w miejscu ich znalezienia, a także nie zarządził przeprowadzenia przez Policję niepowtarzalnych czynności zmierzających do ujawnienia i zabezpieczenia śladów na miejscu zdarzenia, jak również nie zarządził zabezpieczenia zwłok i dokonania ich otwarcia celem ustalenia przyczyny śmierci oraz tego czy został popełniony czyn zabroniony i czy stanowił on przestępstwo, pomimo zaistnienia przesłanek uzasadniających niezbędną konieczność dokonania tych czynności i w ten sposób uniemożliwił dokonanie kategoriycznych ustaleń czy śmierć A. B. nastąpiła w wyniku przestępstwa, działając w ten sposób na szkodę interesu publicznego i prywatnego A. B.,
3. w dniu 7 września 2014 r., będąc powiadomiony przez KPP w G., w ramach sprawy o sygn. RSD (...) o ujawnieniu zwłok M. G. pomimo istnienia w tym czasie okoliczności wskazujących na to, iż miał miejsce gwałtowny zgon oraz mogło dojść do przestępnego spowodowania śmierci, nie dopełnił

ciążącego na nim obowiązku określonego w przepisach art. 209 § 2 i 3 kpk w zw. z art. 297 § 1 pkt 1 kpk, w ten sposób, iż nie udał się na miejsce ujawnienia zwłok i nie przeprowadził oględzin zwłok przy udziale biegłego z zakresu medycyny sądowej w miejscu ich znalezienia, a także nie zarządził przeprowadzenia przez Policję niepowtarzalnych czynności zmierzających do ujawnienia i zabezpieczenia śladów na miejscu zdarzenia, jak również nie zarządził zabezpieczenia zwłok i dokonania ich otwarcia celem ustalenia przyczyny śmierci oraz tego czy został popełniony czyn zabroniony i czy stanowił on przestępstwo, pomimo zaistnienia przesłanek uzasadniających niezbędność dokonania tych czynności i w ten sposób uniemożliwił dokonanie kategoriycznych ustaleń czy śmierć M. G. nastąpiła w wyniku przestępstwa, działając w ten sposób na szkodę interesu publicznego i prywatnego M. G.,

4. w dniu 19 października 2014 r., będąc powiadomiony przez KPP w G., w ramach sprawy o sygn. RSD (...), o ujawnieniu zwłok T. P., pomimo istnienia w tym czasie okoliczności wskazujących na to, iż miał miejsce gwałtowny zgon oraz mogło dojść do przestępnego spowodowania śmierci, nie dopełnił ciążącego na nim obowiązku określonego w przepisach art. 209 § 2 i 3 kpk w zw. z art. 297 § 1 pkt 1 kpk, w ten sposób, iż nie udał się na miejsce ujawnienia zwłok i nie przeprowadził oględzin zwłok przy udziale biegłego z zakresu medycyny sądowej w miejscu ich znalezienia, a także nie zarządził przeprowadzenia przez Policję niepowtarzalnych czynności zmierzających do ujawnienia i zabezpieczenia śladów na miejscu zdarzenia, jak również nie zarządził zabezpieczenia zwłok i dokonania ich otwarcia celem ustalenia przyczyny śmierci oraz tego czy został popełniony czyn zabroniony i czy stanowił on przestępstwo, pomimo zaistnienia przesłanek uzasadniających niezbędność dokonania tych czynności i w ten sposób uniemożliwił dokonanie kategoriycznych ustaleń czy śmierć Tomasza Pawłowskiego nastąpiła w wyniku przestępstwa, działając w ten sposób na szkodę interesu publicznego i prywatnego T. P.,
5. w dniu 26 lutego 2015 r., będąc powiadomiony przez KPP w G., w ramach sprawy o sygn. RSD (...), o ujawnieniu zwłok J. Z., pomimo istnienia w tym

czasie okoliczności wskazujących na to, iż miał miejsce gwałtowny zgon oraz mogło dojść do przestępnego spowodowania śmierci, nie dopełnił ciążącego na nim obowiązku określonego w przepisach art. 209 § 2 i 3 kpk w zw. z art. 297 § 1 pkt 1 kpk, w ten sposób, iż nie udał się na miejsce ujawnienia zwłok i nie przeprowadził oględzin zwłok przy udziale biegłego z zakresu medycyny sądowej w miejscu ich znalezienia, a także nie zarządził przeprowadzenia przez Policję niepowtarzalnych czynności zmierzających do ujawnienia i zabezpieczenia śladów na miejscu zdarzenia, jak również nie zarządził zabezpieczenia zwłok i dokonania ich otwarcia celem ustalenia przyczyny śmierci oraz tego czy został popełniony czyn zabroniony i czy stanowił on przestępstwo, pomimo zaistnienia przesłanek uzasadniających niezbędność dokonania tych czynności i w ten sposób uniemożliwił dokonanie kategoriycznych ustaleń czy śmierć J. Z. nastąpiła w wyniku przestępstwa, działając w ten sposób na szkodę interesu publicznego i prywatnego J. Z.,

6. w dniu kwietnia 2015 r., będąc powiadomiony przez KPP w G., w ramach sprawy o sygn. RSD (...) o ujawnieniu zwłok A. K., pomimo istnienia w tym czasie okoliczności wskazujących na to, iż miał miejsce gwałtowny zgon oraz mogło dojść do przestępnego spowodowania śmierci, nie dopełnił ciążącego na nim obowiązku określonego w przepisach art. 209 § 2 i 3 kpk w zw. z art. 297 § 1 pkt 1 kpk, w ten sposób, iż nie udał się na miejsce ujawnienia zwłok i nie przeprowadził oględzin zwłok przy udziale biegłego z zakresu medycyny sądowej w miejscu ich znalezienia, a także nie zarządził przeprowadzenia przez Policję niepowtarzalnych czynności zmierzających do ujawnienia i zabezpieczenia śladów na miejscu zdarzenia, jak również nie zarządził zabezpieczenia zwłok i dokonania ich otwarcia celem ustalenia przyczyny śmierci oraz tego czy został popełniony czyn zabroniony i czy stanowił on przestępstwo, pomimo zaistnienia przesłanek uzasadniających niezbędność dokonania tych czynności i w ten sposób uniemożliwił dokonanie kategoriycznych ustaleń czy śmierć A. K. nastąpiła w wyniku przestępstwa, działając w ten sposób na szkodę interesu publicznego i prywatnego A. K.,

7. w dniu 16 kwietnia 2016 r., będąc powiadomiony przez KPP w G., w ramach sprawy o sygn. RSD (...), o ujawnieniu zwłok K. D., pomimo istnienia w tym czasie okoliczności wskazujących na to, iż miał miejsce gwałtowny zgon oraz mogło dojść do przestępnego spowodowania śmierci, nie dopełnił ciążącego na nim obowiązku określonego w przepisach art. 209 § 2 i 3 kpk w zw. z art. 297 § 1 pkt 1 kpk, w ten sposób, iż nie udał się na miejsce ujawnienia zwłok i nie przeprowadził oględzin zwłok przy udziale biegłego z zakresu medycyny sądowej w miejscu ich znalezienia, a także nie zarządził przeprowadzenia przez Policję niepowtarzalnych czynności zmierzających do ujawnienia i zabezpieczenia śladów na miejscu zdarzenia, jak również nie zarządził zabezpieczenia zwłok i dokonania ich otwarcia celem ustalenia przyczyny śmierci oraz tego czy został popełniony czyn zabroniony i czy stanowił on przestępstwo, pomimo zaistnienia przesłanek uzasadniających niezbędność dokonania tych czynności i w ten sposób uniemożliwił dokonanie kategoriycznych ustaleń czy śmierć K. D. nastąpiła w wyniku przestępstwa, działając w ten sposób na szkodę interesu publicznego i prywatnego K. D.,
8. w dniu 15 lipca 2016 r., będąc powiadomiony przez KPP w G., w ramach sprawy o sygn. RCS (...), o ujawnieniu zwłok J. B., pomimo istnienia w tym czasie okoliczności wskazujących na to, iż miał miejsce gwałtowny zgon oraz mogło dojść do przestępnego spowodowania śmierci, nie dopełnił ciążącego na nim obowiązku określonego w przepisach art. 209 § 2 i 3 kpk w zw. z art. 297 § 1 pkt 1 kpk, w ten sposób, iż nie udał się na miejsce ujawnienia zwłok i nie przeprowadził oględzin zwłok przy udziale biegłego z zakresu medycyny sądowej w miejscu ich znalezienia, a także nie zarządził przeprowadzenia przez Policję niepowtarzalnych czynności zmierzających do ujawnienia i zabezpieczenia śladów na miejscu zdarzenia, jak również nie zarządził zabezpieczenia zwłok i dokonania ich otwarcia celem ustalenia przyczyny śmierci oraz tego czy został popełniony czyn zabroniony i czy stanowił on przestępstwo, pomimo zaistnienia przesłanek uzasadniających niezbędność dokonania tych czynności i w ten sposób uniemożliwił dokonanie kategoriycznych ustaleń czy śmierć J. B. nastąpiła w wyniku

przestępstwa, działając w ten sposób na szkodę interesu publicznego i prywatnego J. B.

9. w dniu 17 października 2016 r., będąc powiadomiony przez KPP w G., w ramach sprawy o sygn. RCS (...), o ujawnieniu zwłok M. C., pomimo istnienia w tym czasie okoliczności wskazujących na to, iż miał miejsce gwałtowny zgon oraz mogło dojść do przestępnego spowodowania śmierci, nie dopełnił ciążącego na nim obowiązku określonego w przepisach art. 209 § 2 i 3 kpk w zw. z art. 297 § 1 pkt 1 kpk, w ten sposób, iż nie udał się na miejsce ujawnienia zwłok i nie przeprowadził oględzin zwłok przy udziale biegłego z zakresu medycyny sądowej w miejscu ich znalezienia, a także nie zarządził przeprowadzenia przez Policję niepowtarzalnych czynności zmierzających do ujawnienia i zabezpieczenia śladów na miejscu zdarzenia, jak również nie zarządził zabezpieczenia zwłok i dokonania ich otwarcia celem ustalenia przyczyny śmierci oraz tego czy został popełniony czyn zabroniony i czy stanowił on przestępstwo, pomimo zaistnienia przesłanek uzasadniających niezbędność dokonania tych czynności i w ten sposób uniemożliwił dokonanie kategoriycznych ustaleń czy śmierć M. C. nastąpiła w wyniku przestępstwa, działając w ten sposób na szkodę interesu publicznego i prywatnego M. C.
10. w dniu 23 lutego 2017 r., będąc powiadomiony przez KPP w G., w ramach sprawy o sygn. RCS (...), o ujawnieniu zwłok Z. B., pomimo istnienia w tym czasie okoliczności wskazujących na to, iż miał miejsce gwałtowny zgon oraz mogło dojść do przestępnego spowodowania śmierci, nie dopełnił ciążącego na nim obowiązku określonego w przepisach art. 209 § 2 i 3 kpk w zw. z art. 297 § 1 pkt 1 kpk, w ten sposób, iż nie udał się na miejsce ujawnienia zwłok i nie przeprowadził oględzin zwłok przy udziale biegłego z zakresu medycyny sądowej w miejscu ich znalezienia, a także nie zarządził przeprowadzenia przez Policję niepowtarzalnych czynności zmierzających do ujawnienia i zabezpieczenia śladów na miejscu zdarzenia, jak również nie zarządził zabezpieczenia zwłok i dokonania ich otwarcia celem ustalenia przyczyny śmierci oraz tego czy został popełniony czyn zabroniony i czy stanowił on przestępstwo, pomimo zaistnienia przesłanek uzasadniających

niezbędność dokonania tych czynności i w ten sposób uniemożliwił dokonanie kategoriycznych ustaleń czy śmierć Z. B. nastąpiła w wyniku przestępstwa, działając w ten sposób na szkodę interesu publicznego i prywatnego Z. B.,

11. w dniu 27 kwietnia 2017 r., będąc powiadomiony przez KPP w G., w ramach sprawy o sygn. RCS (...), o ujawnieniu zwłok M. C., pomimo istnienia w tym czasie okoliczności wskazujących na to, iż miał miejsce gwałtowny zgon oraz mogło dojść do przestępnego spowodowania śmierci, nie dopełnił ciążącego na nim obowiązku określonego w przepisach art. 209 § 2 i 3 kpk w zw. z art. 297 § 1 pkt 1 kpk, w ten sposób, iż nie udał się na miejsce ujawnienia zwłok i nie przeprowadził oględzin zwłok przy udziale biegłego z zakresu medycyny sądowej w miejscu ich znalezienia, a także nie zarządził przeprowadzenia przez Policję niepowtarzalnych czynności zmierzających do ujawnienia i zabezpieczenia śladów na miejscu zdarzenia, jak również nie zarządził zabezpieczenia zwłok i dokonania ich otwarcia celem ustalenia przyczyny śmierci oraz tego czy został popełniony czyn zabroniony i czy stanowił on przestępstwo, pomimo zaistnienia przesłanek uzasadniających niezbędną dokonania tych czynności i w ten sposób uniemożliwił dokonanie kategoriycznych ustaleń czy śmierć M. C. nastąpiła w wyniku przestępstwa, działając w ten sposób na szkodę interesu publicznego i prywatnego M. C.
12. w dniu 10 sierpnia 2017 r., będąc powiadomiony przez KPP w G., w ramach sprawy o sygn. RSD (...), o ujawnieniu zwłok H. P., pomimo istnienia w tym czasie okoliczności wskazujących na to, iż miał miejsce gwałtowny zgon oraz mogło dojść do przestępnego spowodowania śmierci, nie dopełnił ciążącego na nim obowiązku określonego w przepisach art. 209 § 2 i 3 kpk w zw. z art. 297 § 1 pkt 1 kpk, w ten sposób, iż nie udał się na miejsce ujawnienia zwłok i nie przeprowadził oględzin zwłok przy udziale biegłego z zakresu medycyny sądowej w miejscu ich znalezienia, a także nie zarządził przeprowadzenia przez Policję niepowtarzalnych czynności zmierzających do ujawnienia i zabezpieczenia śladów na miejscu zdarzenia, jak również nie zarządził zabezpieczenia zwłok i dokonania ich otwarcia celem ustalenia

przyczyny śmierci oraz tego czy został popełniony czyn zabroniony i czy stanowił on przestępstwo, pomimo zaistnienia przesłanek uzasadniających niezbędność dokonania tych czynności i w ten sposób uniemożliwił dokonanie kategoriycznych ustaleń czy śmierć Henryka Piątkowskiego nastąpiła w wyniku przestępstwa, działając w ten sposób na szkodę interesu publicznego i prywatnego H. P.,

13. w dniu 10 kwietnia 2018 r., będąc powiadomiony przez KPP w G., w ramach sprawy o sygn. L.dz D (...), o ujawnieniu zwłok L. D., pomimo istnienia w tym czasie okoliczności wskazujących na to, iż miał miejsce gwałtowny zgon oraz mogło dojść do przestępnego spowodowania śmierci, nie dopełnił ciążącego na nim obowiązku określonego w przepisach art. 209 § 2 i 3 kpk w zw. z art. 297 § 1 pkt 1 kpk, w ten sposób, iż nie udał się na miejsce ujawnienia zwłok i nie przeprowadził oględzin zwłok przy udziale biegłego z zakresu medycyny sądowej w miejscu ich znalezienia, a także nie zarządził przeprowadzenia przez Policję niepowtarzalnych czynności zmierzających do ujawnienia i zabezpieczenia śladów na miejscu zdarzenia, jak również nie zarządził zabezpieczenia zwłok i dokonania ich otwarcia celem ustalenia przyczyny śmierci oraz tego czy został popełniony czyn zabroniony i czy stanowił on przestępstwo, pomimo zaistnienia przesłanek uzasadniających niezbędność dokonania tych czynności i w ten sposób uniemożliwił dokonanie kategoriycznych ustaleń czy śmierć L. D. nastąpiła w wyniku przestępstwa, działając w ten sposób na szkodę interesu publicznego i prywatnego L. D.,
14. w dniu 26 maja 2018 r., będąc powiadomiony przez KPP w G., w ramach sprawy o sygn. RCS (...), o ujawnieniu zwłok A. J. pomimo istnienia w tym czasie okoliczności wskazujących na to, iż miał miejsce gwałtowny zgon oraz mogło dojść do przestępnego spowodowania śmierci, nie dopełnił ciążącego na nim obowiązku określonego w przepisach art. 209 § 2 i 3 kpk w zw. z art. 297 § 1 pkt 1 kpk, w ten sposób, iż nie udał się na miejsce ujawnienia zwłok i nie przeprowadził oględzin zwłok przy udziale biegłego z zakresu medycyny sądowej w miejscu ich znalezienia, a także nie zarządził przeprowadzenia przez Policję niepowtarzalnych czynności zmierzających

do ujawnienia i zabezpieczenia śladów na miejscu zdarzenia, jak również nie zarządził zabezpieczenia zwłok i dokonania ich otwarcia celem ustalenia przyczyny śmierci oraz tego czy został popełniony czyn zabroniony i czy stanowił on przestępstwo, pomimo zaistnienia przesłanek uzasadniających niezbędność dokonania tych czynności i w ten sposób uniemożliwił dokonanie kategoriycznych ustaleń czy śmierć A. J. nastąpiła w wyniku przestępstwa, działając w ten sposób na szkodę interesu publicznego i prywatnego A. J., tj. czyn z art. 231 § 1 kk w związku z art. 12 § 1 kk.

Prok. J. K. w piśmie z 8 grudnia 2020 r. przedstawił argumenty (*de facto*) pisemne wyjaśnienia, o których mowa w art. 155 § 2a Prawa o prokuraturze) wskazujące na bezzasadność żądania wnioskodawcy:

- wadliwość dokonanej wykładni art. 209 kpk,
- brak wykazania, że w wyniku czynności prokuratora doszło do pominięcia przypadku przestępnego spowodowania śmierci i zakwalifikowania zgonu jako naturalny,
- nie uwzględnienie w ocenie czternastu kwestionowanych czynności prokuratora innych postępowań, obejmujących szerszy zakres podjętych w ich trakcie czynności,
- przypisywania faktycznie obwinionemu przestępstwa nadużycia funkcji przez prokuratora, skutkującego sankcjonowaniem podejmowanych przez niego w sprawie decyzji merytorycznych i procesowych,
- zastępowanie kontroli instancyjnej sądów nad czynnościami prokuratora postępowaniem karnym, i pomijanie w tym przedmiocie względniejszego wg prokuratora postępowania dyscyplinarnego,
- brak wykazania umyślnego (objętego zamiarem) popełnienia zarzucanego prokuratorowi przestępstwa.

Ponadto wniośł o zmianę terminu wyznaczonego posiedzenia, powołując się na 6-dniowy termin od zawiadomienia i fakt przebywania na zwolnieniu lekarskim. Okoliczności tych nie uznano za wystarczające do zmiany terminu, gdyż faktyczny okres od zawiadomienia prokuratora o terminie posiedzenia obejmował 7 dni, a złożone zwolnienie lekarskie nie pochodziło od lekarza sądowego. Tymczasem wg art. 155 § 3 Prawa o prokuraturze nieusprawiedliwione niestawiennictwo

obwinionego nie wstrzymuje rozpoznania sprawy, chyba że sąd uzna jego obecność za niezbędną. Z kolei, wg § 4 tego przepisu, sąd dyscyplinarny prowadzi postępowanie pomimo usprawiedliwionej nieobecności zawiadomionego obwinionego, chyba że sprzeciwia się temu dobro prowadzonego postępowania. Biorąc to pod uwagę nie budzi wątpliwości, że prokurator został skutecznie powiadomiony, mógł ustanowić obrońcę, nie wystąpił z uzasadnionym wnioskiem do przewodniczącego sądu o wyznaczenie obrońcy z urzędu w trybie art. 156 § 3, który mógłby go reprezentować i nie usprawiedliwił swego niestawiennictwa zaświadczeniem lekarskim od lekarza sądowego. W tym stanie Sąd nie uwzględnił zgłoszonego wniosku.

W oparciu o przedłożone przez prokuratora wnioskodawcę akta sprawy PK XIV Ds (...) Prokuratury Krajowej, Sąd Najwyższy ustalił następujący stan faktyczny:

Postanowieniem z 18 lutego 2019 r. w Wydziale Spraw Wewnętrznych Prokuratury Krajowej wszczęto śledztwo w sprawie niedopełnienia obowiązków służbowych przez funkcjonariuszy publicznych – prokuratorów Prokuratury Rejonowej w G. polegających na zaniechaniu czynności procesowych zmierzających do wyjaśnienia okoliczności śmierci J. S.. Podstawą wszczęcia postępowania były doniesienia medialne na temat zaniechania przez prokuratora przeprowadzania czynności procesowych związanych z ujawnieniem zwłok 19-letniego J. S..

Ostatecznie zakresem przedmiotowym śledztwa objęto również postępowania przeprowadzone przez Prokuraturę Rejonową w G. przedmiocie zgonów gwałtownych zaistniałych między 1 stycznia 2014 r. a 30 września 2018 r. na terenie objętym właściwością miejscową tej prokuratury pod kątem niedopełnienia obowiązków służbowych przez prokuratorów Prokuratury Rejonowej w G. polegających na zaniechaniu podjęcia i przeprowadzenia czynności procesowych w przypadkach podejrzenia przestępnego spowodowania śmierci i działania w ten sposób na szkodę interesu publicznego i prywatnego, tj. o przestępstwo z art. 231 § 1 kk.

W wyniku podjętych w sprawie czynności procesowych ustalono, że:

1. 22 lutego 2014 r. prok. J. K. pełniący w tym czasie funkcję Prokuratora Rejonowego w G., w ramach dyżuru zdarzeniowego został powiadomiony przez dyżurnego KPP w G. o ujawnieniu w K. zwłok A. S. w samochodzie, w zamkniętym garażu, na terenie posesji należącej do denata (...) *część niejawna, całość uzasadnienia przesłano stronom* (...) Z kolei postępowanie przeprowadzone w tej sprawie o sygn. Ds. 94.2014 umorzono w trybie art. 308 kpk wobec stwierdzenia braku znamion czynu zabronionego z art. 155 kk;
2. 13 sierpnia 2014 r. prok. J. K. został powiadomiony przez dyżurnego KPP w G. o ujawnieniu w G. zwłok A. B. Dyżurny przekazał też informacje o poczynionych na miejscu zdarzenia ustaleniach (...) *część niejawna, całość uzasadnienia przesłano stronom* (...) Z kolei postępowanie przeprowadzone w tej sprawie umorzono w trybie art. 308 kpk wobec stwierdzenia braku znamion czynu zabronionego z art. 155 kk;
3. 7 września 2014 r. prok. J. K. został powiadomiony przez dyżurnego KPP w G. o ujawnieniu w E. w rzece D., zwłok M. G. (...) *część niejawna, całość uzasadnienia przesłano stronom* (...) Postępowanie sprawdzające, jakie przeprowadzono w tej sprawie za sygn. Ds. (...) zakończono wydaniem postanowienia o odmowie wszczęcia śledztwa wobec stwierdzenia braku znamion czynu zabronionego z art. 155 kk;
4. 19 października 2014 r. prok. J. K. został powiadomiony przez dyżurnego KPP w G. o ujawnieniu w miejscowości R. zwłok T. P. (...) *część niejawna, całość uzasadnienia przesłano stronom* (...) Przeprowadzone za sygn. Ds. 604/14 postępowanie w sprawie nagłego zgonu T. P. zakończono wydaniem postanowienia o umorzeniu śledztwa wobec stwierdzenia braku znamion czynu zabronionego z art. 155 kk;
5. 26 lutego 2015 r. prok. J. K. został powiadomiony przez dyżurnego KPP w G. o ujawnieniu zwłok nieznanego mężczyzny, znalezionych przez przypadkową osobę w G., gdzie wisiały na drzewie (...) *część niejawna, całość uzasadnienia przesłano stronom* (...) Z kolei postępowanie przeprowadzone w tej sprawie za sygn. Ds. (...) umorzono w trybie art. 308 kpk wobec stwierdzenia braku znamion czynu zabronionego z art. 151 kk;

6. 1 kwietnia 2015 r. prok. J. K. został powiadomiony przez dyżurnego KPP w G. o ujawnieniu w K. zwłok A. K.. Prokuratorowi przekazano, że zwłoki znalazł brat denatki w budynku gospodarczym. Wg ustaleń policji na miejscu zdarzenia do śmierci A. K. miało dojść w wyniku próby samobójczej przez powieszenie (...) *część niejawna, całość uzasadnienia przesłano stronom* (....) Wg wnioskodawcy do takiego stanu rzeczy przyczyniło się m.in. zaniechanie w zebraniu materiału dowodowego w postaci śladów kryminalistycznych na miejscu zdarzenia;
7. 16 kwietnia 2016 r. prok. J. K. został powiadomiony przez dyżurnego KPP w G. o ujawnieniu w miejscowości Wrocki, zwłok K. D.. Ciało znalazła właścicielka lokalu mieszkalnego używanego zmarłemu (...) *część niejawna, całość uzasadnienia przesłano stronom* (....) Z kolei postępowanie w tej sprawie za sygn. Ds. (...) zakończono wydaniem postanowienia o odmowie wszczęcia śledztwa wobec stwierdzenia braku znamion czynu z art. 155 kk;
8. 15 lipca 2016 r. prok. J. K. został powiadomiony przez dyżurnego KPP w G. o ujawnieniu w C. zwłok J. B.. Informując prok. J. K. o zdarzeniu dyżurny wskazał na brak możliwości skontaktowania się z prokuratorem pełniącym w tym dniu dyżur zdarzeniowy (...) *część niejawna, całość uzasadnienia przesłano stronom* (....) Przeprowadzone w tej sprawie postępowanie sprawdzające zakończono wydaniem postanowienia o odmowie wszczęcia śledztwa wobec stwierdzenia braku znamion czynu zabronionego z art. 155 kk;
9. 17 października 2016 r. prok. J. K. został powiadomiony przez dyżurnego KPP w G., o ujawnieniu zwłok M. C. (...) *część niejawna, całość uzasadnienia przesłano stronom* (....) Przeprowadzone za sygn. PR Ds (...) postępowanie w sprawie nagłego zgonu M. C. zakończono wydaniem postanowienia o odmowie wszczęcia śledztwa wobec stwierdzenia braku znamion czynu zabronionego z art. 155 kk;
10. 23 lutego 2017 r. prok. J. K. został powiadomiony przez dyżurnego KPP w G. o ujawnieniu zwłok Z. B. (...) *część niejawna, całość uzasadnienia przesłano stronom* (....) Postępowanie prowadzone w tej sprawie za sygn. PR Ds (...) zakończono wydaniem postanowienia o odmowie wszczęcia śledztwa wobec stwierdzenia braku znamion czynu zabronionego z art. 151 kk;

11. 27 kwietnia 2017 r. prok. J. K. został powiadomiony przez dyżurnego KPP w G. o ujawnieniu zwłok MM. C., której częściowo obnażone ciało znaleziono w jej mieszkaniu (...) *część niejawna, całość uzasadnienia przesłano stronom (....)* Postępowanie w sprawie nagłego zgonu M. C. przeprowadzone za sygn. PR Ds. (...) zakończono postanowieniem o odmowie wszczęcia śledztwa wobec stwierdzenia braku znamion czynu zabronionego z art. 155 kk.
12. 10 sierpnia 2017 r. prok. J. K. został powiadomiony przez dyżurnego KPP w G. o gwałtownym zgonie H. P., którego zwłoki w rzece D. odnalazł syn (...) *część niejawna, całość uzasadnienia przesłano stronom (....)* Ostatecznie postępowanie zakończono wydaniem postanowienia o umorzeniu śledztwa prowadzonego w trybie art. 308 kpk wobec stwierdzenia braku znamion czynu zabronionego z art. 151 kk;
13. 10 kwietnia 2018 r. prok. J. K. został powiadomiony przez dyżurnego KPP w G. o zgonie L. D. w dniu 9 kwietnia 2018 r. w Wojewódzkim Szpitalu Zespolonym w T., dokąd został w tym samym dniu przewieziony w stanie hipotermii (...) *część niejawna, całość uzasadnienia przesłano stronom (....)*
14. 26 maja 2018 r. prok. J. K. został powiadomiony przez dyżurnego KPP w G. o gwałtownym zgonie A. J., którego zwłoki znaleziono na klatce schodowej budynku wielorodzinnego w G. (...) *część niejawna, całość uzasadnienia przesłano stronom (....)* Postępowanie jakie przeprowadzono w tej sprawie za sygn. PR Ds. (...) zakończono wydaniem postanowienia o odmowie wszczęcia śledztwa wobec stwierdzenia braku znamion czynu zabronionego z art. 155 kk.

We wszystkich powyższych sprawach prok. J. K. pełnił funkcje prokuratorskie dokonując samodzielnych czynności, wydając dyspozycje wiążące funkcjonariuszy policji wykonujących czynności na miejscu zdarzenia, a także zapoznając się z ich ustaleniami faktycznymi i ustaleniami medycznymi.

Powyższy stan faktyczny Sąd Najwyższy ustalił na podstawie zgromadzonego w aktach sprawy materiału dowodowego, a w szczególności:
(...) *część niejawna, całość uzasadnienia przesłano stronom (....)*

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie, a wskazane w postępowaniu dowody nie uzasadniają żądania wnioskodawcy.

1. Rozważanie ogólne

Instytucja immunitetu zawodowego prokuratorów jest ściśle powiązana z zadaniami, jakie osoby piastujące te funkcje pełnią w wymiarze sprawiedliwości. Z tego powodu żadne inne względy nie uzasadniają naruszenia konstytucyjnej zasady równości wobec prawa, o której mowa w art. 32 ust. 1 zdanie pierwsze Konstytucji RP.

Zadaniem postępowania w przedmiocie uchylenia immunitetu prokuratorskiego jest dogłębne sprawdzenie czy za sformułowanymi faktycznie zarzutami nie kryją się *de facto* intencje mierzące (choćby tylko pośrednio) w niezawisłość lub gwarantowaną prawem niezależność zawodową konkretnego prokuratora (np. w formie szykany). Okoliczność tę należy ustalić szczególnie wtedy, gdy przypisywane mu przestępstwo ma postać pospolitą (np. kradzież, pobicie). W takiej sytuacji zarzut mógłby stanowić zaledwie pretekst do wywołania postępowania ukierunkowanego jednak na zdyskredytowanie prokuratora. Jeżeli w toku czynności dowodowych teza ta nie znajduje jednak uzasadnienia i sam zainteresowany nie przedstawia wiarygodnych danych w tym względzie, nie ma żadnych podstaw do negatywnego rozpoznania wniosku o uchylenie jego immunitetu.

Odmienne podejścia wymaga sytuacja, gdy zgłoszone wobec prokuratora zarzuty obejmują jakkolwiek jego czyn, który pozostaje w związku faktycznym z jego czynnościami dokonywanymi w charakterze prokuratora. W takim wypadku funkcja ochronna immunitetu rośnie. Ma on bowiem chronić prokuratora przed nieuprawnioną ingerencją albo zemstą ze strony organów państwa lub osób trzecich. Tym samym system prawny chroni nie tylko samego prokuratora przed niesłusznymi oskarżeniami, ale również jego aktualną i przeszłą niezależność decyzyjną. Jego czynności (w szczególności wydane rozstrzygnięcia) mogą być bowiem zmieniane wyłącznie w trybie określonych procedur i przez uprawnione do

tego podmioty (np. przełożonych, sąd), nigdy w wyniku działań ze strony podmiotów nieuprawnionych. Z tego również powodu potrzeba immunitetu prokuratorskiego jest jasna, ale wymaga szczególnej ostrożności w odniesieniu do rozpoznawania wniosków o jego uchylenie. Dokonywać tego należy zatem wyłącznie po dokładnym przeanalizowaniu faktów i pozbyciu się niepewności co do możliwej próby wpływu na prokuratora w stanie czynnym objętego takim wnioskiem.

Stwierdzone nieprawidłowości w czynnościach konkretnego prokuratora mogą być sanowane poprzez:

1. zaskarżania ich w trybie instancyjnym (w prokuraturze w oparciu o tryb hierarchicznego podporządkowania albo w ramach sądowej kontroli czynności prokuratorskich), gdzie prawidłowość czynności prokuratora podlega kontroli ze strony innego uprawnionego organu prokuratorskiego lub sądowego, dysponującego formalnymi środkami do ich modyfikacji lub uchylenia;
2. podjęcie postępowania dyscyplinarnego w przypadku pojawienia się okoliczności uzasadniających podejrzenie popełnienia przez prokuratora deliktu dyscyplinarnego w sprawach, o których mowa w art. 137 § 1 pkt 1) – 5) Prawa o prokuraturze, ale z zastrzeżeniem wynikającym z § 2 tego przepisu, że nie stanowi przewinienia dyscyplinarnego działanie lub zaniechanie prokuratora podjęte wyłącznie w interesie społecznym;
3. zezwolenie na pociągnięcie prokuratora do odpowiedzialności dyscyplinarnej w sytuacji, gdy inne środki nie zostały wykorzystane na czas lub szkodliwość jego przewinienia jest na tyle wysoka, że wymaga wszczęcia postępowania karnego, przy czym taką sytuację należy traktować jako ostateczność gdy inne środki nie są wystarczające

Nie może natomiast immunitet prokuratorski prowadzić do zapewnienia bezkarności sprawcom czynów karalnych.

4. Rozważania szczegółowe

Sąd podkreśla wysoce niestaranne przygotowanie przez wnioskodawcę przekazanego mu wniosku i dołączonych do niego akt sprawy. Wada ta objawia się m.in. załączeniem przez wnioskodawcę całości wielotomowych akt do zarzutów skierowanych wobec wielu prokuratorów w sprawach dotyczących wielu osób bez przyporządkowania konkretnych akt spraw do konkretnych prokuratorów, wobec których zgłoszono faktyczne zarzuty. Znacząco utrudniało to nie tylko rozpoznanie sprawy, ale i dochowanie dyspozycji wskazanej przez wnioskodawcę w jego zastrzeżeniu w przedmiocie nieudostępnienia akt prokuratorowi, którego dotyczy wniosek, a w której błędnie wskazano nawet sygnaturę akt.

Czyny przypisywane prok. J. K. przez wnioskodawcę nie mają charakteru pospolitego przestępstwa, ale są ściśle związane z realizowaną przez niego funkcją prokuratorską. *De facto* sformułowane we wniosku zarzuty są wyrazem oceny jego pracy w postaci podejmowania lub powstrzymywania się przez prokuratora od podejmowania określonych czynności procesowych. Z tego względu, zgodnie z przytoczonymi wyżej argumentami, ewentualne uchylenie immunitetu wymagałoby daleko idącej pewności, że zachowanie prokuratora, którego dotyczy wniosek wykraczało poza sferę przypisanych mu przez ustawodawcę uprawnień, jak i związanej z tym dopuszczalnej swobody decyzyjnej. W świetle dowodów podniesionych we wniosku oraz przytoczonej argumentacji wnioskodawca nie sprostął temu zadaniu, gdyż czynności podejmowane przez prokuratora mieściły się w granicach zakreślonych prawem, a w szczególności w granicach zasady swobodnej oceny dowodów z art. 7 kpk.

W ocenie Sądu zebrany w sprawie materiał dowodowy nie daje podstawy do wydania uchwały zgodnie ze złożonym wnioskiem, albowiem nie zachodzi dostatecznie uzasadnione podejrzenie popełnienia przez prok. J. K. przestępstwa stypizowanego w art. 231 § 1 kk.

Ad casum nie budzi wątpliwości ustalony stan faktyczny sprawy, w ramach którego prok. J. K. :

1. albo z racji pełnionego dyżuru zdarzeniowego albo w wyniku okoliczności uzasadniających podjęcie czynności faktycznych, na przestrzeni ponad

czterech lat (w okresie od 22.02.2014 r. do 26 maja 2018 r.) brał udział w czynnościach związanych z wyjaśnieniem czternastu przypadków wystąpienia zgonów nagłych na terenie objętym właściwością Prokuratury Rejonowej w G., w której pełnił służbę;

2. powiadomiony telefonicznie przez policję o zdarzeniach obejmujących ujawnienie zwłok ograniczył swoje czynności do przyjęcia przekazanych informacji o ustaleniach policji na miejscu zdarzenia, kwalifikując za każdym razem to zdarzenie jako naturalne i nie budzące podejrzania, że jest ono skutkiem przestępstwa;
3. opierał się przy tym na czynnościach bezpośrednio przeprowadzonych przez funkcjonariuszy policji, zaświadczeniach lekarskich w przedmiocie zgonu, zawiadomieniach o ujawnieniu zwłok, zeznaniach świadków i składanych oświadczeniach, w tym osób najbliższych dla zmarłego, bez osobistego zapoznania się z miejscem ujawnienia zwłok i ich oględzinami, a także bez zarządzenia otwarcia zwłok w celu ustalenia nie budzącej wątpliwości przyczyny śmierci denata;
4. ograniczał zakres postępowania wyjaśniającego, w szczególności poprzez wydawanie polecenia policji do dokonywania czynności w trybie art. 307 kpk, nawet w sytuacjach gdy lekarz stwierdzający zgon nie zakwalifikował danego zdarzenia jako powstałego bez udziału osób trzecich.

Wnioskodawca zarzucając prokuratorowi niedopełnienie obowiązków na szkodę interesu publicznego i prywatnego, o których mowa w art. 231 § 1 kk, powołuje się zarazem na dyspozycję art. 209 § 2 kpk, którą jego zdaniem prok. J. K. naruszył swoim zachowaniem. Przepis ten stanowi bowiem, że oględzin zwłok dokonuje prokurator, a w postępowaniu sądowym sąd, z udziałem biegłego lekarza, w miarę możliwości z zakresu medycyny sądowej. I tylko w wypadkach niecierpiących zwłoki oględzin dokonuje policja z obowiązkiem niezwłocznego powiadomienia prokuratora. Tak zaś określona kompetencja nie znalazła - zdaniem wnioskodawcy - swojej realizacji w praktyce prokuratora w związku z postępowaniami wyjaśniającymi w sprawach czternastu opisanych wyżej zgonów.

W ocenie Sądu Najwyższego kluczowym pod względem prawnym dla niniejszej sprawy przepisem jest art. 209 kpk, który powinien być jednak analizowany

integralnie jako całość, gdyż o ile zdanie drugie § 2 jest wyjątkiem od zasady określonej w zdaniu pierwszym tego przepisu, o tyle cały ten paragraf musi być z kolei rozpatrywany w odniesieniu do § 1. Aby więc mówić o oględzinach i otwarciu zwłok w zakresie, o którym mowa w art. 209 § 2 kpk, trzeba uwzględnić zasadę, że czynności takie przeprowadza się, gdy zachodzi już podejrzenie przestępnego spowodowania śmierci.

Z punktu widzenia wykładni logiczno-językowej art. 209 § 1 kpk został sformułowany w postaci implikacji, której poprzednik (podejrzenie przestępnego spowodowania śmierci) warunkuje następnik (obowiązek przeprowadzenia oględzin i otwarcia zwłok). Zdania składowe tej implikacji obejmują wprowadzie odmienne fakty, ale względem siebie zależne, gdyż drugie ma zastosowanie wyłącznie przy pozytywnym zweryfikowaniu pierwszego. Tym samym, o ile w konkretnej sprawie nie doszło do podejrzenia przestępnego spowodowania śmierci, to nie można mówić o wynikającym z tego faktu obowiązku oględzin i otwierania zwłok. W tym kontekście w szczególności pojęcie „podejrzenia przestępnego spowodowania śmierci” nie można utożsamiać z innymi pojęciami, np. śmierci nagłej. Żaden przepis prawa nie warunkuje przypadku stwierdzenia śmierci nagłej (gwałtownej) jako samodzielnej, a tym bardziej bezwzględnej, przesłanki do podjęcia oględzin i otwarcia zwłok.

W realiach niniejszej sprawy, jeżeli prokurator po powzięciu informacji, z którymi go zapoznano w trakcie zawiadamiania o ujawnieniu zwłok, nie powziął podejrzenia, że zgon był następstwem przestępnego spowodowania śmierci, to nie miał obowiązku do podejmowania czynności w przedmiocie oględzin i otwarcia zwłok. Stąd *a contrario* „przesłanką zarządzenia oględzin i sekcji zwłok jest podejrzenie przestępnego spowodowania śmierci. Podejrzenie to powoduje obligatoryjne przeprowadzenie tej czynności” (K. T. Boratyńska w: *Kodeks postępowania karnego. Komentarz* pod red. A. Sakowicza, Wyd. C.H.Beck, Warszawa 2018, s. 608).

Na marginesie należy podkreślić, że oględziny zwłok można zaliczyć do czynności rutynowych. W analizowanych postępowaniach, choć nie przeprowadzone osobiście przez prokuratora, były jednak dokonane przez funkcjonariuszy policji na miejscu ujawnienia zwłok, a także przez lekarza

stwierdzającego zgon. Natomiast przeprowadzenie sekcji zwłok stanowi daleko idącą ingerencję w sferę prywatną bliskich zmarłego i powinno być ono zarządzane z wyraźnych i prawnie zakreślonych powodów. Obok postępowania karnego dotyczyć może też innych dziedzin prawa, np. prawa medycznego i procedur szpitalnych. Jednak ze względu na reguły kpk zarządzanie sekcji zwłok nie może nigdy kierowane być wyłącznie ciekawością, chęcią poznania dokładniejszej przyczyny zgonu, przebytych chorób czy ostatecznym upewnieniem się co do własnych rozstrzygnięć, o ile organ nie kierował się przy takim poleceniu podejrzeniem popełnienia przestępstwa.

Oczywiście zadania i interes wymiaru sprawiedliwości przełamują wszelkie ewentualne opory w zarządzaniu otwarciu zwłok, niemniej ponownego podkreślenia wymaga brak prawnego nakazu przeprowadzania sekcji w każdym przypadku śmierci gwałtownej. Z tego zaś należy wyprowadzić wniosek, że zarządzanie otwarciu zwłok musi opierać się na konkretnej podstawie prawnej. Przypadków śmierci gwałtownej z przyczyn *stricte* naturalnych jest bowiem bardzo wiele, a zarazem zdecydowane więcej aniżeli przypadków, w których zachodzi podejrzenie przestępnego spowodowania śmierci.

Kluczowym dla oceny zachowania prok. J. K. nie jest więc dostosowanie się przez niego do jednoznacznie zobowiązującego go wzorca, ale sposób korzystania przez niego ze sfery swobody decyzyjnej jaką mu pozostawił art. 209 § 1 kpk. Inaczej mówiąc, czy jego ustalenie na tak wczesnym etapie postępowania wyjaśniającego, w oparciu o dostępne mu wówczas dowody, że nie zachodzi podejrzenie przestępnego spowodowania śmierci osoby, której zwłoki ujawniono – było uprawnione i uzasadnione.

Powyższa kwestia w dużym stopniu warunkowana jest faktem, iż jako organ procesowy prokurator, którego dotyczy wniosek działał jednoosobowo. Stąd znaczący wpływ cech *stricte* osobistych organu dokonującego danej czynności, które zależą w szczególności od:

1. doświadczenia prokuratora w tego rodzaju czynnościach, które pozwala na szybsze reagowanie na pojawiające się w toku oględzin policyjnych informacje, a także na przewidywaniu skutków podjętych decyzji procesowych;

2. skłonności osobniczych, czyniących z niektórych prokuratorów funkcjonariuszy mniej lub bardziej zdolnych do podejmowania ryzyka, czy też kierowania się mniejszą lub większą podejrzliwością;
3. zdolności organizacyjnych, objawiających się umiejętnościami kierowania grupą, w tym funkcjonariuszami wykonującymi zadania na miejscu zdarzenia, zdolnością podejmowania decyzji i gotowości ponoszenia odpowiedzialności za własne rozstrzygnięcia.

Uwzględniając powyższe uwarunkowania zachowanie prok. J. K. można zakwalifikować jako w znacznym stopniu rutynowe i do pewnego stopnia ryzykowne, niemniej mieszczące się w granicach zakreślonych przez prawo i pragmatykę pracy prokuratorskiej.

Rutyna profesjonalisty postrzegana jest z zewnątrz częstokroć jako bezduszna i mechaniczna. Ma też w sobie niebezpieczny potencjał możliwości popełnienia błędu. Wnioskodawca podniósł, że podstawą wszczęcia pierwszego postępowania w tej sprawie były doniesienia medialne, co każe dostrzec społeczny wydzźwięk do pewnego stopnia sensacyjnych okoliczności zdarzeń stojących u podstaw całego postępowania. Niemniej, w sprawie prok. J. K. nie stwierdzono uchybień prokuratorskich, o czym świadczy fakt, iż jego ustalenia w konkretnych sprawach, nie zostały podważone czy też negatywnie zweryfikowane w odniesieniu do charakteru zgonu którejkolwiek z osób wskazanych w zarzucie wnioskowym ani przez przełożonych, ani w toku kontroli sądowej. Należy więc przyjąć, że działanie prokuratora było merytorycznie prawidłowe. Dowodzą tego na przykład wyniki sekcji przeprowadzonych na skutek czynności podejmowanych w innych trybach (np. w sprawie A. K.). W tym przypadku przeprowadzona sekcja potwierdziła ustalenia wstępne i nie przyniosła żadnych przesłanek uprawdopodobniających, że gwałtowny zgon był wynikiem przestępnego spowodowania śmierci, o którym mowa w art. 209 § 1 kpk. W przypadku zaś rozstrzygnięć prok. J. K. w sprawie nagłej śmierci H. P. czynności prokuratora podlegały również w trybie zażaleniowym kontroli Sądu Rejonowego w G., który w swoim postanowieniu z 18 grudnia 2017 r. w sprawie o sygn. II Kp (...), nie tylko podtrzymał zaskarżone postanowienie prokuratorskie, ale w uzasadnieniu nie zasygnalizował także żadnych dostrzeżonych przez siebie uchybień w czynnościach prokuratury.

Pomimo braku wykazania przez wnioskodawcę, że objęte wnioskiem braki w czynnościach prokuratora (m.in. nie zarządzenie niepowtarzalnych czynności w zakresie zabezpieczenia zwłok czy zarządzenia ich sekcji) spowodowały, że błędnie ocenił on dowody i błędnie zakwalifikował przypadek zgonu nagłego jako naturalny, gdy faktycznie zachodziło podejrzenie przestępnego spowodowania śmierci denata – pozostaje kwestią otwartą czy nieobecność prokuratora w miejscu ujawnienia zwłok nie była sama w sobie naruszeniem obowiązków prokuratorskich i czy mogła mieć wpływ na jego stopień zapoznania się z dowodami. Obowiązek taki trzeba jednak oceniać na tle zmieniających się regulacji regulaminowych wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury w okresie objętym podniesionym zarzutem. W aktach tych dostrzec można tendencję ukierunkowaną na sformułowanie takiego obowiązku. I tak w regulaminie z 24.03.2010 r. (Dz.U. z 2014 r., poz. 144), obowiązującym do 14.01.2015 r., § 142 mówi wprawdzie, że jeżeli zachodzi potrzeba dokonania czynności procesowych, o których mowa w art. 308 § 1 i 1 kpk prokurator dokonuje takich czynności osobiście lub kieruje ich przebiegiem „jeżeli jest obecny na miejscu zdarzenia”, ale dodatkowo wg § 183 wymaga, żeby w poważniejszych sprawach osobiście kierował oględzinami miejsca zdarzenia, wskazując w katalogu otwartym powody dla takich czynności: sprawy o zabójstwo, katastrofę komunikacyjną i budowlaną oraz wypadek przy pracy ze skutkiem śmiertelnym. Powtarza tę konstrukcję w § 67 regulamin z 11.09.2014 r. (Dz.U. z 2014, poz. 1218), obowiązujący do 15.04.2016 r. Dopiero w obowiązującym obecnie regulaminie z 7.04.2016 r. (Dz.U. z 2017, poz. 1206 ze zm.) *expressis verbis* prawodawca wskazuje w § 52 ust. 1, że w miejscu zdarzenia, którego skutkiem jest śmierć człowieka, a także innych wskazanych przez kierownika jednostki, czynności procesowe wykonują osobiście prokuratorzy lub kierują ich przebiegiem.

Rozwiązania te nie umniejszają zakresu ustawowych obowiązków prokuratora, a tym bardziej ustawowo zagwarantowanej swobody, o której mowa w art. 7 kpk. W praktyce można by je ocenić co najwyżej jako ewentualny powód zbadania sprawy z punktu widzenia odpowiedzialności dyscyplinarnej prokuratora, która nie jest przedmiotem niniejszych rozważań sądu.

Kluczowym zadaniem w ocenie przesłanki dostatecznego uzasadnienia podejrzenia popełnienia przestępstwa jest stwierdzenie istnienia znamion przestępstwa zarzucanego prokuratorowi. Ich brak wykluczać musi zgodę na pociągnięcie go do odpowiedzialności karnej. Tymczasem zgłoszony wobec faktycznie obwinionego zarzut nadużycia funkcji w postaci niedopełnienia obowiązków nie znalazł potwierdzenia w przedstawionych dowodach, gdyż ograniczając swoje czynności w postępowaniach wyjaśniających dotyczących opisanych we wniosku przypadkach śmierci nagłej prok. J. K. oceniał przedstawione mu dowody w ramach swobody, do jakiej miał prawo na mocy dyspozycji art. 7 kpk. Zgodnie z tym przepisem organy postępowania (w tym każdy prokurator zawiadomiony o zgonie gwałtownym) kształtują swe przekonanie na podstawie wszystkich przeprowadzonych dowodów, oceniając je swobodnie z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego.

Wnioskodawca nie wykazał, że prok. J. K. nie zetknął się z żadnymi dowodami w sprawie, albowiem każdorazowe telefoniczne zgłoszenie dyżurnego KPP w G., w ramach dyżuru zdarzeniowego, o przypadku ujawnienia zwłok obejmowało określony zasób informacji, w oparciu o które prokurator podejmował określone decyzje procesowe, o których z kolei powiadamiał konkretnych funkcjonariuszy policji. Czynności te – niejednokrotnie wykonywane w szerszym zakresie – stanowiły z kolei podstawę dalszych rozstrzygnięć: wydawanych postanowień lub zatwierdzania postanowienia o umorzeniu śledztwa. W tym stanie rzeczy nie można twierdzić, że prokurator nie mógł wyrobić sobie zdania co do zaistniałego zdarzenia ze skutkiem śmiertelnym, a tym samym nie żywić podejrzenia, że zgon konkretnej osoby nie był wynikiem przestępnego spowodowania śmierci. Wg argumentacji wnioskodawcy mogło być ono pochopne i potencjalnie zawodne, niemniej w świetle materiału dowodowego nie można orzec, że było błędne.

Nie wykazano również, że oceniając dowody prokurator nie uwzględniał zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego. W przypadku tej ostatniej okoliczności jego ocena dowodów wynikała z doświadczenia ściśle zawodowego, co mieści się w zakresie ustalonym w art. 7 kpk i spełnia standard teleologiczny z art. 297 § 1 pkt 1) kpk.

Wnioskodawca nie wykazał również żadnych istotnych powodów, dla których prokurator chciałby nie podejmować śledztw w sprawach, które potencjalnie mogłyby dotyczyć przestępczego spowodowania śmierci tak wielu osób. Ponadto, gdyby prokurator-wnioskodawca rzeczywiście podejrzewał prokuratora o takie intencje, musiałby podjąć czynności w celu ponownego dokładnego wyjaśnienia okoliczności związanych ze zgonami tych osób. Uwzględniając fakt, że niniejsze postępowanie jest elementem szerszego, dotyczącego także innych prokuratorów tej samej jednostki prokuratury – za bardziej prawdopodobne należałoby uznać, że sposób działania prokuratora, którego dotyczy wniosek, był przejawem praktyki ukształtowanej w Prokuraturze Rejonowej w G., co ponownie skłania do zastanowienia się nad względniejszym w tej sprawie postępowaniem dyscyplinarnym. Tego ostatniego zaś nie można zastępować postępowaniem karnym. Zaniedbania prokuratorskie nie stanowią bowiem zachowania tożsamego z przestępstwem. Zachowuje tu przydatność uchwała Sądu Najwyższego z 17 stycznia 2008 r., zgodnie z którą także prok. J. K. musiałby: „obejmować swoją świadomością fakt przysługujących mu kompetencji oraz ich zakres, fakt aktualizacji obowiązku lub uprawnienia z kompetencji tych wynikającego oraz fakt działania na szkodę interesu publicznego lub prywatnego przez przekroczenie uprawnień lub niedopełnienie obowiązków. Inaczej mówiąc, dla bytu przestępstwa z art. 231 § 1 kk konieczne jest wykazanie, że pomimo świadomości wskazanych wyżej okoliczności funkcjonariusz publiczny chce przekroczyć uprawnienia lub nie dopełnić obowiązków, albo na to się godzi” (SNO 87/07; Lex nr 1289017), co nie wypełnia się w zachowaniu ukierunkowanym wyłącznie na stosowaniu błędnie wypracowanej pragmatyki zawodowej w danej jednostce organizacyjnej.

Przedłożony Sądowi materiał dowodowy, wskazany powyżej, nie uprawdopodobnia w sposób dostateczny sprawstwa prok. J. K., tym samym nie uzasadnia podjęcia uchwały zezwalającej na pociągnięcie go do odpowiedzialności karnej za czyn stypizowany w art. 231 § 1 kk. Z materiałów zgromadzonych w toku postępowania nie wynika bowiem, aby zachowanie prokuratora wypełniało znamiona przestępstwa, o którym mowa w tym przepisie kk. Z drugiej strony nadmierna rutyna w czynnościach postępowania wyjaśniającego, zwłaszcza na najwcześniejszym etapie badania sprawy przypadku śmierci gwałtownej oraz w

sytuacji, gdy dotyczy reakcji prokuratora kierującego *de iure* tymi czynnościami – w niektórych sytuacjach może prowadzić do niedostrzeżenia przez niego istotnych okoliczności sprawy, wypaczyć jej ogólny obraz, a nawet przyczynić się do błędnego rozstrzygnięcia.

Uwzględniając powyższe ustalenia należy podkreślić, że zachowanie prok. J. K., choć nie było przestępstwem, mogło stanowić realne narażenie prawidłowości konkretnego postępowania przygotowawczego poprzez brak należytej staranności w realizowaniu obowiązków prokuratorskich. Ponadto zachowanie takie stanowić może niebezpieczny przykład dla innych funkcjonariuszy i osób uczestniczących w danym postępowaniu i być podstawą do negatywnych ocen pracy organów wymiaru sprawiedliwości w odbiorze społecznym. Tym samym faktyczne zarzuty sformułowane we wniosku mogą też dawać podstawy do wszczęcia wobec prokuratora postępowania dyscyplinarnego, w którym dokonano by oceny jego czynności pod tym względem.

Z tych też względów, Sąd Najwyższy uchwalił jak w sentencji.